

DECIZIE nr. 1253/419/08.05.2014

privind contestația formulată de dl. XXX
înregistrată la D.G.R.F.P. Timișoara sub nr. XXX/05.03.2014

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara a fost sesizată de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad cu adresa nr. XXX/27.02.2014, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr. XXX/05.03.2014, asupra contestației formulate de

dl. XXX,
CNP: XXX
cu domiciliul în XXX, jud. Arad,

înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad—Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. XXX/24.02.2014 și la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr. XXX/05.03.2014; în considerarea dispozițiilor exprese ale art. 209 alin. (1) din Codul de Procedură fiscală, republicat, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara fiind competentă în soluționarea contestației.

Petentul XXX formulează contestație împotriva Deciziilor de impunere nr. XXX/29.01.2014, nr. XXX/29.01.2014, nr. XXX/29.01.2014 și nr. XXX/29.01.2014 privind impozitul pe venit stabilit de inspecția fiscală pentru persoane fizice care realizează venituri impozabile din activități economice nedeclarate organelor fiscale, precum și a Raportului de inspecție fiscală nr. XXX/29.01.2014, emise de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad—Activitatea de Inspecție Fiscală, solicitând admiterea contestației și anularea totală a actelor atacate ca fiind netemeinice și nelegale.

Referitor la capătul de cerere din contestația formulată de dl. XXX împotriva Raportului de Inspecție Fiscală nr. XXX/29.01.2014, emise de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad—Activitatea de Inspecție Fiscală, s-au reținut următoarele:

În drept, Codul de Procedură Fiscală, republicat prevede:

“ ART. 85

Stabilirea impozitelor, taxelor, contribuțiilor si a altor sume datorate bugetului general consolidat

(1) Impozitele, taxele, contribuțiile si alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

- a) prin declarație fiscală, în condițiile art. 82 alin. (2) și art. 86 alin. (4);
- b) prin decizie emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri.

ART. 86

Decizia de impunere

(1) Decizia de impunere se emite de organul fiscal competent. Organul fiscal emite decizie de impunere ori de câte ori acesta modifică baza de impunere, ca urmare a unor constatări prealabile ale organului fiscal sau în baza unei inspecții fiscale.

(2) Pentru creanțele administrate de Ministerul Finanțelor Publice prin Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin ordin al ministrului finanțelor publice se pot stabili și alte competențe pentru emiterea deciziilor de impunere ca urmare a inspecției fiscale.

(3) Decizia de impunere se emite, dacă este necesar, și în cazul în care nu s-a emis decizie referitoare la baza de impunere potrivit art. 89.[...]

ART. 87

Forma și conținutul deciziei de impunere

Decizia de impunere trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute la art. 43.[...]

coroborat cu art. 106 din Hotărârea Guvernului nr. 1.050 din 1 iulie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală:

“ART. 106

Raportul privind rezultatul inspecției fiscale

(1) Rezultatul inspecției fiscale va fi consemnat într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările inspecției, din punct de vedere faptic și legal.

(2) Dacă, ca urmare a inspecției, se modifică baza de impunere, raportul întocmit va sta la baza emiterii deciziei de impunere. În cazul în care baza de impunere nu se modifică, acest fapt va fi comunicat în scris contribuabilului.

[...]

Norme metodologice:

106.1. Rezultatul inspecției fiscale generale sau parțiale va fi consemnat într-un raport de inspecție fiscală.

106.2. La raportul privind rezultatele inspecției fiscale se vor anexa, ori de câte ori este cazul, actele privind constatările preliminare, cum sunt procesele-verbale încheiate inclusiv cu ocazia controalelor inopinate și/sau încrucișate și orice alte acte.

106.3. Raportul de inspecție fiscală se semnează de către organele de inspecție fiscală, se verifică și se avizează de șeful de serviciu. După aprobarea raportului de către conducătorul organului de inspecție fiscală, se va emite decizia de impunere de către organul fiscal competent teritorial.

106.4. Modelul și conținutul raportului privind rezultatul inspecției fiscale se aproba prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

Competența de soluționare conferită de art. 205 și următoarele din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, este limitată astfel:

"ART. 205

Posibilitatea de contestare

(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. (...)

(3) Baza de impunere și impozitul, taxa sau contribuția stabilite prin decizie de impunere se contestă numai împreună.

(4) Pot fi contestate în condițiile alin. (3) și deciziile de impunere prin care nu sunt stabilite impozite, taxe, contribuții sau alte sume datorate bugetului general consolidat.

(5) În cazul deciziilor referitoare la baza de impunere, reglementate potrivit art. 89 alin. 1, contestația se poate depune de orice persoană care participă la realizarea venitului.

(6) Bazele de impunere constatate separat într-o decizie referitoare la baza de impunere pot fi atacate numai prin contestarea acestei decizii."

Având în vedere că raportul de inspecție fiscală pe care petentul îl contestă este raportul în care au fost prezentate constatările inspecției, din punct de vedere faptic și legal, raport ce a stat la baza emiterii deciziei de impunere, conform dispozițiilor legale mai sus citate în temeiul Titlului IX din Codul de procedură fiscală, republicat, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara se va investi cu soluționarea contestației în legătură cu deciziile de impunere, decizii ce au fost emise în baza raportului de inspecție fiscală, în situația în care, în Ordinul nr. 1415/2009 privind aprobarea formularului "Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală" se precizează expres posibilitatea de a contesta Decizia de impunere, astfel:

« La prezenta Decizie de impunere se anexează Raportul de inspecție fiscală care, împreună cu anexele, conține pagini. ... În conformitate cu art. 205 și art. 206 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, împotriva sumelor de plată și/sau aprobate la rambursare prin prezenta decizie de impunere se poate face contestație, care se depune, în termen de 30 zile de la comunicare, la organul fiscal emitent, sub sancțiunea decăderii. Prezenta reprezintă titlu de creanță. »

În condițiile în care Decizia de impunere este titlu de creanță care devine executoriu, aceasta fiind opozabilă petentului și aceasta fiind cea care produce efecte față de petent și nu raportul de inspecție fiscală în care doar sunt consemnate constatările inspecției fiscale, pentru capătul de cerere privind contestația formulată de dl. XXX împotriva Raportului de Inspecție Fiscală nr. XXX/29.01.2014 încheiat de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad-Activitatea de Inspecție Fiscală, contestația urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

Referitor la capătul de cerere din contestația formulată de dl. XXX împotriva Deciziilor de impunere nr. XXX/29.01.2014, nr. XXX/29.01.2014, nr. XXX/29.01.2014 și nr. XXX/29.01.2014 privind impozitul pe venit stabilit de inspecția fiscală pentru persoane fizice care realizează venituri impozabile din activități economice nedeclarate organelor fiscale, emise de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad-Activitatea de Inspecție Fiscală, s-au reținut următoarele:

Suma totală contestată este în cuantum de XXX lei reprezentând:

- XXX lei - Impozit pe venit aferent anilor 2010, 2011, 2012 și 2013;
- XXX lei – dobânzi/majorări de întârziere;
- XXX lei - penalități de întârziere.

Contestația a fost semnată de reprezentanta legală a petentului, av. XXX, la dosarul contestației fiind depusă împuternicirea avocațială în original, așa după cum prevede art. 206 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Contestația a fost depusă în termenul legal de depunere prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

I. Petentul formulează contestație împotriva Deciziilor de impunere nr. XXX/29.01.2014, nr. XXX/29.01.2014, nr. XXX/29.01.2014 și nr. XXX/29.01.2014 privind impozitul pe venit stabilit de inspecția fiscală pentru persoane fizice care realizează venituri impozabile din activități economice nedeclarate organelor fiscale, precum și a Raportului de inspecție fiscală nr. XXX/29.01.2014, emise de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad - Activitatea de Inspecție Fiscală, solicitând admiterea contestației și anularea totală a actelor atacate ca fiind netemeinice și nelegale, invocând în susținerea contestației următoarele motive:

Prin Deciziile de impunere nr. XXX/29.01.2014, nr. XXX/29.01.2014, nr. XXX/29.01.2014 și nr. XXX/29.01.2014 a fost stabilit în sarcina sa pentru anii 2010 - 2013 un impozit pe venit cu majorări de întârziere și penalități de întârziere aferente, cu motivarea că acesta a desfășurat activități economice producătoare de venituri (cedarea folosinței bunurilor) care nu au fost declarate organelor fiscale.

a. Referitor la imobilul situat în Arad, str. XXX, ap.l:

Potentul susține că a încheiat un contract de comodat pentru imobilul situat în Arad, str. XXX, în perioada 19.09.2012 - 19.09.2013, cu numitul XXX, iar conform art. 6 din contract, comodatarul trebuia să achite cheltuielile de întreținere ale imobilului, pe perioada contractului, fiind percepută o garanție în suma de 280 euro, garanție care se returnează la sfârșitul perioadei.

Potentul consideră că nu corespunde realității faptul că a fost percepută o chirie în sumă de 280 euro lunar. Acesta arată că, în opinia sa, din chitanța existentă în fotocopie la dosarul contestației, rezultă că odată cu încheierea

contractului a fost încasată suma de 280 euro reprezentând garanția și suma de 280 euro, reprezentând plata anticipată a cheltuielilor de întreținere, deoarece comodatul pleca foarte des în străinătate și din acest motiv acesta a achitat o sumă de bani în avans pentru plata cheltuielilor cu utilitățile.

De asemenea, petentul susține că această chitanță a fost scrisă de XXX, care a trecut în mod greșit pe chitanță ca s-a încasat chirie în sumă de 280 euro; în realitate au fost încasate doar garanția în sumă de 280 euro și cheltuieli cu utilitățile, anticipat.

Totodată, petentul anexează contestației fotocopiile chitanțelor din care, în opinia sa, rezultă că acesta a achitat în perioada contractului utilitățile imobilului. Arată că utilitățile de apă și gaz pentru apartamentele nr. 1 și 2 sunt comune, neexistând contoare separate, pentru nici una dintre aceste utilități, iar înțelegerea a fost ca aceste cheltuieli să se împartă în mod egal. Fiecare apartament are contorul propriu pentru curent electric.

Potentul consideră calculul privind plata impozitului pe venit greșit, deoarece „se pornește de la o premisă greșită”, și anume aceea că acesta ar fi încasat chirie lunară în sumă de 280 euro, în realitate, acesta având un contract de comodat, pentru apartament nepercepând nici o chirie; în opinia sa nu există nicio dovadă că a încasat chirie lunară în sumă de 280 euro, neexistând chitanțe în acest sens. Suma de 280 euro achitată la începutul contractului reprezintă plata anticipată a cheltuielilor cu utilități, pe care ulterior petentul le-a achitat și le-a justificat cu chitanțele de mai sus.

b.Referitor la imobilul situat în Arad, str. XXX, ap.2:

Conform contractului de închiriere înregistrat la Administrația Finanțelor Publice Arad la data de 06.11.2009, d-na XXX a închiriat apartamentul din Arad, str. XXX societății comerciale XXX S.R.L. pentru o perioadă de 1 an de zile, chiria fiind stabilită la suma de 500 euro. Prin actul adițional înregistrat la Administrația Finanțelor Publice Arad la data de 15.03.2010, chiria a fost modificată la suma de 350 euro începând cu data de 01.04.2010.

Potentul XXX motivează că la momentul respectiv a fost achitat impozitul pentru veniturile realizate de către titularul venitului. După această dată, contractul de închiriere fiind reziliat nu a mai datorat nici un fel de impozit deoarece nu a mai realizat venituri din cedarea folosinței bunurilor.

Începând cu data de 01.10.2010, prin actul înregistrat la Administrația Finanțelor Publice Arad la data de 17.09.2010, închirierea a fost reziliată, începând cu data de 1.11.2010, pentru același apartament fiind încheiat un contract de comodat, comodatul fiind reprezentantul legal al fostului chiriaș, S.C. XXX S.R.L., d-nul XXX, contractul încheindu-se pentru o perioadă de 2 ani, cu obligația de a achita cheltuielile cu utilitățile; semnatarea contractului de comodat, în calitate de comodat, fiind d-na XXX.

Potentul afirmă că XXX nu are nicio calitate în contractul de comodat încheiat, chiar dacă locuiește în imobil.

Petentul susține că baza de calcul pentru impozitul pe care nu l-ar fi plătit pentru acest apartament stabilită în mod arbitrar la suma de 600 euro lunar este fără nici un suport legal și stabilită contrar actelor înregistrate la Administrația Finanțelor, nu corespunde realității, astfel că sumele calculate cu titlu de impozit, majorări și penalități sunt nelegale.

Pentru toate aceste motive petentul solicită admiterea contestației și anularea Deciziilor de impunere nr. XXX/29.01.2014, nr. XXX/29.01.2014, nr. XXX/29.01.2014 și nr. XXX/29.01.2014, precum și a Raportului de inspecție fiscală nr. XXX/29.01.2014; în motivarea contestației depunând mai multe declarații olografe, în legătură cu care arată că au fost scrise de XXX din Arad, str. XXX, în calitate de „cunoștință comună”; dl. XXX, cetățean italian; XXX din Arad, str. XXX, însoțite de solicitarea din cuprinsul contestației formulate de citare a „persoanelor menționate de mine în vederea audierii lor cu privire la cele declarate”.

II. Prin Deciziile de impunere nr. XXX/29.01.2014, nr. XXX/29.01.2014, nr. XXX/29.01.2014 și nr. XXX/29.01.2014 privind impozitul pe venit stabilit de inspecția fiscală pentru persoane fizice care realizează venituri impozabile din activități economice nedeclarate organelor fiscale, emise în baza Raportului de inspecție fiscală nr. XXX/29.01.2014, ale Administrației Județene a Finanțelor Publice Arad - Activitatea de Inspecție Fiscală, s-au stabilit în sarcina petentului XXX, următoarele:

- Prin Decizia de impunere nr. XXX/29.01.2014 s-au calculat obligații fiscale de natura impozitului pe venit aferent anului 2010 în sumă de xxx lei, precum și dobânzi și penalități de întârziere în sumă totală de xxx lei;

- Prin Decizia de impunere nr. XXX/29.01.2014 s-au calculat obligații fiscale de natura impozitului pe venit aferent anului 2011 în sumă de xxx lei, precum și dobânzi și penalități de întârziere în sumă totală de xxx lei;

- Prin Decizia de impunere nr. XXX/29.01.2014 s-au calculat obligații fiscale de natura impozitului pe venit aferent anului 2012 în sumă de xxx lei, precum și dobânzi și penalități de întârziere în sumă totală de xxx lei;

- Prin Decizia de impunere nr. XXX/29.01.2014 s-au calculat obligații fiscale de natura impozitului pe venit aferent anului 2010 în sumă de xxx lei.

III. Având în vedere motivele invocate de petent, documentele existente la dosarul contestației și prevederile actelor normative în vigoare, se reține că Ministerul Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara este investit a se pronunța dacă în mod corect și legal, organele fiscale din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Arad – Activitatea de Inspecție Fiscală au stabilit în sarcina petentului XXX suma de XXX lei reprezentând impozit pe venit aferent anilor 2010, 2011, 2012 și 2013, precum și dobânzi/majorări de întârziere și penalități de întârziere aferente.

În fapt, inspecția fiscală s-a efectuat urmare sesizării d-lui XXX înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad sub nr. XXX din 23.10.2013, prin care acesta declară organelor fiscale faptul că dl. XXX a obținut venituri impozabile din cedarea folosinței bunurilor, care nu au fost declarate organelor fiscale, în perioada 01.01.2008 – 31.12.2013.

În urma verificării stării de fapt organele de inspecție fiscală au constatat că la imobilul din loc. Arad, str. XXX, jud. Arad, sunt trei spații proprietatea petentului, respectiv un spațiu comercial la parterul imobilului și două apartamente cu destinație de locuință la etajul imobilului.

Urmare verificării contractelor de închiriere deținute de petent pentru spațiile închiriate, organele de inspecție fiscală au constatat următoarele:

1. Pentru spațiul comercial închiriat la parterul imobilului, petentul deține un contract de închiriere încheiat între XXX, în calitate de soție și coproprietar al imobilului, și SC XXX, pentru perioada 15.09.2011 – 15.09.2014, cu o chirie lunară de 900 euro, înregistrat la A.F.P. a mun. Arad sub nr. 364/19.09.2011.

2. Pentru spațiul cu destinație de locuință situat la etajul (mansarda) imobilului, denumit „apartamentul 1”, petentul deține un contract de închiriere încheiat cu d-nul XXX, pentru perioada 19.09.2012 – 19.09.2013, cu o chirie lunară de 280 euro, contract care nu a fost înregistrat la A.F.P. a mun. Arad, în vederea stabilirii impozitului pe veniturile din cedarea folosinței bunurilor. Organele de control, procedând la calcularea venitului obținut din cedarea folosinței bunurilor și implicit a impozitului aferent acestora.

Modul de stabilire al bazei impozabile pentru perioada 19.09.2012-19.09.2013, pentru „apartamentul 1” utilizat de organele de inspecție fiscală ca o consecință a faptului că petentul nu a declarat realizarea unui venit brut provenit din închirierea unui apartament cu 3 (trei) camere cu o chirie lunară de 280 euro, realizând în această perioadă un venit brut anual în suma totală de 3.360 euro, este prezentat în detaliu în actele contestate.

3. Pentru spațiul cu destinație de locuință situat la etajul (mansarda) imobilului, denumit „apartamentul 2”, petentul a prezentat un contract de închiriere încheiat între XXX Daniela, în calitate de coproprietar al imobilului, și SC XXX SRL, având reprezentant legal pe dl. XXX și activitate principală de „agenție imobiliară”, cu sediul în Arad, XXX, pentru perioada 01.10.2007 – 28.09.2009, cu o chirie lunară de 600 euro, înregistrat la A.F.P. a mun. Arad sub nr. 2431/09.10.2007 și Act adițional de prelungire sub nr. 3335/29.09.2008.

Pentru perioada 01.11.2009 – 31.10.2010, prețul contractului de închiriere a fost chiria lunară de 500 euro, contract înregistrat la A.F.P. a mun. Arad sub nr. 3147/06.11.2009, Act adițional de modificare a prețului chiriei prin care s-a stabilit chiria în sumă de 350 euro, înregistrat la A.F.P. a mun. Arad sub nr. 245/15.03.2010 și Act de reziliere al contractului începând cu data de 01.10.2010, înregistrat la A.F.P. a mun. Arad sub nr. 668/17.09.2010.

Pentru perioada 01.11.2010 – 31.12.2012, organele de inspecție fiscală au procedat la verificarea veniturilor obținute din închirieri, modul de stabilire a bazei

impozabile pentru perioada 01.11.2010-31.12.2012, pentru „apartamentul 2” fiind prezentat în detaliu în actele contestate.

În drept, art. 41 și art. 61 din Legea nr. 571 din 22 decembrie 2003 (actualizată) privind Codul fiscal:

„ART. 41

Categoriile de venituri supuse impozitului pe venit
Categoriile de venituri supuse impozitului pe venit, potrivit prevederilor prezentului titlu, sunt următoarele:

(...)

c) *venituri din cedarea folosinței bunurilor, definite conform art. 61;*”

„ART. 61

Definirea veniturilor impozabile din cedarea folosinței bunurilor
(1) Veniturile din cedarea folosinței bunurilor sunt veniturile, în bani și/sau în natură, provenind din cedarea folosinței bunurilor mobile și imobile, obținute de către proprietar, uzufructuar sau alt deținător legal, altele decât veniturile din activități independente.”

O.G. nr. 92/2003 privind Codul procedură fiscală:

“ART. 49

Mijloace de probă

(1) Constituie probă orice element de fapt care servește la constatarea unei stări de fapt fiscale, inclusiv înregistrări audiovideo, date și informații aflate în orice mediu de stocare, precum și alte mijloace materiale de probă, care nu sunt interzise de lege.

(2) Pentru determinarea stării de fapt fiscale, organul fiscal, în condițiile legii, administrează mijloace de probă, putând proceda la:

a) *solicitarea informațiilor, de orice fel, din partea contribuabililor și a altor persoane;*

b) *solicitarea de expertize;*

c) *folosirea înscrisurilor;*

d) *efectuarea de cercetări la fața locului;*

e) *efectuarea, în condițiile legii, de controale curente, operative și inopinate sau controale tematice, după caz.*

(3) Probele administrate vor fi coroborate și apreciate ținându-se seama de forța lor doveditoare recunoscută de lege.”

“ART. 65

Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.

(2) Organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe bază de probe sau constatări proprii.”

Referitor la punctul „a” din contestația formulată, respectiv imobilul situat în Arad, str. XXX, ap. 1, jud. Arad, se rețin următoarele:

Petentul susține că „a încheiat un contract de comodat” cu d-nul XXX pentru imobilul situat în Arad, str. XXX, jud. Arad, pentru perioada 19.09.2012 - 19.09.2013, în timp ce din fotocopia contractului de închiriere purtând semnăturile, atât ale d-lui XXX, în calitate de locatar – chiriaș, cât și ale d-lui XXX în calitate de locatar – proprietar, rezultă că aceștia au încheiat un contract de închiriere, confirmând aceasta cu propriile semnături olografe.

Mai mult, odată cu încheierea acestui contract de închiriere, d-nul XXX a încasat cu titlu de „chirie” suma de 280 euro și o garanție în valoare de 280 euro, în baza aceluiași contract, conform Dispoziției de plată din 18.09.2012, purtând semnăturile celor doi, respectiv petentul XXX care a semnat de primire și XXX care a semnat această dispoziție de plată la rubrica „Plătit”.

D-nul XXX, în calitate de locatar – chiriaș a declarat că a achitat lunar suma de 280 euro proprietarului imobilului, dl. XXX, pentru toată perioada contractuală fără a primi vreun act din partea proprietarului pentru plata acestor sume.

Din verificările efectuate organele de inspecție fiscală au constatat că acest contract de închiriere nu a fost înregistrat la organul fiscal teritorial, în vederea declarării veniturilor din cedarea folosinței bunurilor și a impozitării acestora, de către d-nul XXX, fapt pentru care echipa de inspecție fiscală a procedat la calcularea veniturilor realizate de către contribuabil și a impozitului pe venit aferent acestora pentru perioada anilor 2012 - 2013.

Referitor la invocarea de către petent a faptului că acesta a achitat în perioada contractului utilitățile imobilului, prezentând în fotocopie facturile și chitanțele aferente, învedereăm acestuia că în cauza dedusă judecătii acest fapt este lipsit de relevanță, deoarece petentul a fost impus pe baza cotelor forfetare de cheltuieli și nu pe baza venitului efectiv realizat. Plățile efectuate și prezentate de către petent erau în sarcina acestuia, iar ele se cuprind în cheltuielile forfetare acordate de către organele autorității fiscale.

Declarația olografă a d-nei XXX depusă de petent în motivarea contestației nu a putut fi reținută în soluționarea favorabilă a acesteia, având în vedere că în cuprinsul Dispoziției de plată din 18.09.2010 purtând semnătura atât a d-lui XXX în calitate de proprietar, cât și a d-lui XXX, în calitate de chiriaș, rezultă că suma de 560 euro pe care a achitat-o dl. XXX s-a compus din garanție (280 euro) și chirie (280 euro).

De altfel, așa cum rezultă chiar din contractul de închiriere semnat de petentul XXX și de dl. XXX în data de 19.09.2012, la art. 18: „Pe toată durata închirierii locatarul va suporta toate cheltuielile referitoare la utilitățile consumate pentru folosința bunului închiriat, respectiv gaz, curent, telefon, apă-canal, degajarea gunoierului etc.”, iar olograf „Garanția de 280 euro se va restitui tot în euro când toate cheltuielile aferente apartamentului au fost plătite la zi”.

Faptul că petentul a achitat contravaloarea utilităților aferente apartamentului 1 nu are relevanță în cauza dedusă judecării, destinația garanției de 280 de euro achitată de dl. XXX fiind tocmai evitarea de către proprietarul XXX a riscului nerespectării de către chiriaș a dispozițiilor art. 18 din contractul de închiriere, precizat, fapt demonstrat de chiar clauza adăugată contractului, olograf, precitată.

Deși în contestația formulată petentul arată că „În realitate, am un contract de comodat, pentru apartament nu am perceput nici o chirie, nu există nici o dovadă că am încasat chirie lunară în sumă de 280 euro, neexistând chitanțe în acest sens.”, în fapt, ignorând dispozițiile exprese ale art. 65 Cod procedură fiscală:

„ [ART. 65](#)

Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal. ”,

acesta nu a depus în motivarea contestației vreun contract de comodat încheiat între XXX – proprietar, comodant și XXX – comodat, care să poarte semnătura ambelor părți și să conțină drepturile și obligațiile acestora, confirmând astfel varianta prezentată de petent în contestația formulată.

Referitor la punctul "b" din contestație, respectiv imobilul situat în Arad, str. XXX, ap. 2, jud Arad, se rețin următoarele:

Organele de inspecție fiscală au constatat că, la data efectuării controlului, în acest apartament locuia efectiv d-na XXX, așa cum rezultă din declarația acesteia, „prietenă a d-nului XXX, cetățean italian”, care venea ocazional în România pentru diferite afaceri.

Din nota explicativă existentă în fotocopie la dosarul cauzei, dată în fața organelor de inspecție fiscală, rezultă că în perioada anilor 01.12.2007 - 31.12.2012 s-a achitat o chirie în valoare de 600 euro/lună d-nului XXX. Pentru anul 2013, aceasta a declarat că nu s-a mai achitat chirie, întrucât s-a efectuat o compensare cu plata anilor precedenți. Organele de inspecție fiscală au procedat la calculul veniturilor petentului XXX, luând în considerare nota explicativă data de aceasta.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă că în perioada noiembrie 2010 – noiembrie 2012 la imobilul situat în Arad, str. XXX ap. 2, în baza contractului de comodat încheiat între d-na XXX în calitate de proprietar - comodant și dl. XXX, cetățean italian în calitate de comodat, a locuit d-na XXX - fără forme legale. În perioada ulterioară, decembrie 2012 – decembrie 2013, imobilul, proprietate a soților XXX și XXX, a fost ocupat în continuare de d-na XXX, fără vreun fel de înțelegere scrisă.

Această variantă a stării de fapt este însă infirmată de cele consemnate în Nota explicativă, olografă, a d-nei XXX, dată în fața organelor de inspecție fiscală, stare de fapt descrisă în deciziile de impunere contestate de petent, care a determinat stabilirea în sarcina sa a impozitului pe venit de plată în cuantumul precizat în deciziile de impunere.

Exercitându-și dreptul conferit de legiuitor de a formula contestație, petentul a depus în motivarea acesteia următoarele mijloace de probă:

- o declarație olografă semnată XXX, datată 15.02.2014;
- fotocopia unei declarații olografe în limba italiană, semnată XXX, datată 18.01.2014;
- o „TRADUCERE” olografă a declarației olografe în limba italiană, semnată XXX, datată 18.01.2014, necertificată conform art. 8 din Codul de procedură fiscală.

În drept, dispozițiile exprese ale art. 2 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul procedură fiscală, care prevede:

“ART. 2

Raportul Codului de procedură fiscală cu alte acte normative

(...)

(3) *Unde prezentul cod nu dispune se aplică prevederile Codului de procedură civilă.”*

CODUL DE PROCEDURĂ CIVILĂ din 1 iulie 2010 (*republicat*)

(Legea nr. 134/2010 republicată**)

“ART. 315

Persoanele care nu pot fi ascultate ca martori

(1) *Nu pot fi martori:*

1. *rudele și afinii până la gradul al treilea inclusiv;*
2. *soțul, fostul soț, logodnicul ori concubinul;*
3. ***cei aflați în dușmănie sau în legături de interese cu vreuna dintre părți;***
4. *persoanele puse sub interdicție judecătorească;*
5. *cei condamnați pentru mărturie mincinoasă.”*

Pe cale de consecință, în virtutea principiului general de drept *tempus regit actum* și ținând seama de dispozițiile legale precitate rezultă că organul competent în soluționarea contestației nu are posibilitatea legală de a administra ca mijloc de probă declarațiile unor persoane care se află în legături de interese cu petenții; astfel că solicitarea petentului de audiere a d-lui XXX, cetățean italian, și a d-nei XXX din Arad, str. XXX, se situează în afara cadrului legal care reglementează în domeniu, precitat.

Mai mult, așa cum rezultă din documentele existente la dosarul cauzei, respectiv Declarația petentului XXX, dată de acesta pe propria răspundere, în baza art. 105 alin. (8) Cod procedură fiscală, sub sancțiunea faptei de fals în declarații, prevăzută de art. 292 din Codul penal, la finalizarea inspecției fiscale, confirmă că starea de fapt constatată de către organele de inspecție fiscală este cea reală, ulterior, petentul solicitând în motivarea contestației audierea d-nei XXX și a d-lui XXX, care însă așa cum s-a demonstrat în cele ce preced se situează în afara cadrului legal, având în vedere dispozițiile imperative ale art. 315 alin. 1 pct. 3 din Noul Cod de procedură civilă.

În ipoteza în care așa cum încearcă să demonstreze petentul, dl. XXX, cetățean italian, ar fi dat declarații la data de 18.01.2014 în legătură cu imobilul situat în Arad, str. XXX, proprietatea petentului, dl. XXX ar fi fost îndreptățit, în condițiile legii, ca la data de 23.01.2014 când a dat declarația pe propria răspundere, în baza art. 105 alin. (8) Cod procedură fiscală, sub sancțiunea faptei de fals în declarații, prevăzută de art. 292 din Codul penal, în fața organelor autorității fiscale, să prezinte acest înscris și nu să declare pe proprie răspundere, că „Alte aspecte de declarat: NU SUNT”, confirmând cu semnătura sa olografă că „am pus la dispoziția organelor de inspecție fiscală toate documentele și informațiile solicitate pentru desfășurarea inspecției fiscale și răspund de exactitatea și legalitatea acestora.”

Referitor la contractul de comodat prezentat de către petent pentru această perioadă „noiembrie 2010 până la noiembrie 2012”, încheiat de către d-na XXX în calitate de proprietar, cu d-nul XXX, cetățean italian în calitate de comodat, la data de 01.11.2010, din examinarea acestuia rezultă că acest înscris nu are o data certa care să confirme data încheierii acestuia.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și a stării de fapt prezentate, rezultă că organele de inspecție fiscală au procedat corect la calcularea veniturilor din cedarea folosinței bunurilor încasate de către petent și a impozitului pe venit aferent, în condițiile în care petentul a desfășurat activități economice producătoare de venituri care nu au fost declarate organelor fiscale, respectiv închirieri de spații, veniturile realizate fiind considerate venituri impozabile din cedarea folosinței bunurilor, care se supun impozitului pe venit.

Având în vedere cele reținute, urmează a se respinge ca neîntemeiată contestația formulată de dl. XXX împotriva Deciziilor de impunere nr. XXX/29.01.2014, nr. XXX/29.01.2014, nr. XXX/29.01.2014 și nr. XXX/29.01.2014, emise de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad - Activitatea de Inspecție Fiscală pentru suma totală de XXX lei, reprezentând impozit pe venit, dobânzi și penalități de întârziere, în baza prevederilor art. 216 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

“(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă”, coroborat cu pct. 11.1 lit. a) din OPANAF nr. 450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală care stipulează:

“Contestația poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat;”.

Pentru considerentele arătate, în temeiul prevederilor legale ale art. 206, art. 213, art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct. 11.1 lit. a) și d) din Ordinul nr. 450/2013 pentru aprobarea Instrucțiunilor pentru

aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, în baza referatului nr. , se

DECIDE :

- *respingerea ca inadmisibilă* a contestației formulate împotriva Raportului de Inspecție Fiscală nr. XXX/29.01.2014 emis de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad-Activitatea de Inspecție Fiscală;

- *respingerea ca neîntemeiată* a contestației formulate împotriva Deciziilor de impunere nr. XXX/29.01.2014, nr. XXX/29.01.2014, nr. XXX/29.01.2014 și nr. XXX/29.01.2014 privind impozitul pe venit stabilit de inspecția fiscală pentru persoane fizice care realizează venituri impozabile din activități economice nedeclarate organelor fiscale, emise de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad-Activitatea de Inspecție Fiscală, pentru suma totală de XXX lei, reprezentând:

- XXX lei - Impozit pe venit aferent anilor 2010, 2011, 2012 și 2013;
- XXX lei - dobânzi/majorări de întârziere;
- XXX lei - penalități de întârziere.

- prezenta decizie se comunica la:

- dl. XXX;

- A.J.F.P. Arad.

Decizia este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi atacata potrivit prevederilor legale la Tribunalul Arad in termen de 6 luni de la primirea prezentei.

DIRECTOR GENERAL,

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.